

Sygnatura akt IX Gc 419/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 30 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Marczewski

Protokolant: p.o. stażysty J. W.

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 roku w Poznaniu

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Grupa (...) Sp. Z o.o. z siedzibą w P.

- o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwot:

- a) 34801,94 zł od dnia 19 stycznia 2015 roku do dnia 11 marca 2015 roku,
- b) 43814,18 zł od dnia 20 stycznia 2015 roku do dnia 11 marca 2015 roku,
- c) 22348,26 zł od dnia 21 stycznia 2015 roku do dnia 11 marca 2015 roku,
- d) 66486,50 zł od dnia 30 stycznia 2015 roku do dnia 29 lipca 2015 roku.

1. W pozostałym zakresie postępowanie umarza.

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11990 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Jarosław Marczewski

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 lutego 2015 roku powódka (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.** wniosła o zasądzenie od pozwanej **Grupa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.** kwoty 167.450,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot szczegółowo wskazanych w pozwie oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż obie strony postępowania prowadzą działalność gospodarczą, w ramach której nawiązały współpracę. W ramach tejże współpracy powódka zobowiązała się do wyprodukowania i dostarczenia pozwanej opakowań do warzyw i owoców, a pozwana do odbioru towaru i zapłaty ceny. W niniejszym postępowaniu powódka dochodziła zapłaty należności z tytułu wynagrodzenia za wykonanie:

- zlecenia z dnia 14 listopada 2014 roku, z tytułu którego wystawiona została faktura VAT nr (...) z dnia 18 listopada 2014 roku na kwotę 34.801,94 zł, płatną do dnia 17 stycznia 2015 roku,

- zlecenia z dnia 18 listopada 2014 roku, z tytułu którego wystawiona została faktura VAT nr (...) z dnia 20 listopada 2014 roku na kwotę 43.814,18 zł, płatną do dnia 19 stycznia 2015 roku,

- zlecenia z dnia 18 listopada 2014 roku, z tytułu którego wystawiona została faktura VAT nr (...) z dnia 21 listopada 2014 roku na kwotę 22.348,26 zł płatną do dnia 20 stycznia 2015 roku,

- zlecenia z dnia 28 listopada 2014 roku, z tytułu którego wystawiona została faktura VAT nr (...) z dnia 30 listopada 2014 roku na kwotę 66.486,50 zł płatną do dnia 29 stycznia 2015 roku.

Powódka w pozwie podniosła, iż do dnia wytoczenia powództwa pozwana nie uregulowała należności z tytułu ww. faktur VAT.

W dniu 23 lutego 2015 roku tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Od ww. nakazu zapłaty pozwana w ustawowym terminie wniosła w dniu sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, że należności wskazane w fakturach VAT o numerach: (...) uregulowała w dniu 11 marca 2015 roku. Nadto pozwana przyznała, iż strony prowadziły stałą współpracę gospodarczą, w ramach której powódka dostarczała pozwanej opakowania.

Zakwestionowała jednak fakt wykonania przez powódkę wiążącej strony umowy. Pozwana podniosła, że zarówno dołączone do pozwu faktury VAT, jak i dokumenty WZ, nie zostały podpisane przez powódkę ani też przez pozwaną. W związku z powyższym pozwana stanęła na stanowisku, iż dokumenty te nie mogą stanowić dowodów w sprawie, bowiem nie mają one charakteru dokumentów prywatnych, a jedynie są jedynie tzw. początkiem dowodu na piśmie.

Odpowiadając na sprzeciw powódka wskazała na występujące sprzeczności w stanowisku zaprezentowanym przez pozwaną, która twierdząc, iż powódka nie wykonała zobowiązania z tytułu zawartej między stronami umowy, zapłaciła należności z tytułu trzech z czterech faktur objętych żądaniem pozwu. Nadto powódka wskazała, iż pozwana nigdy nie kwestionowała parametrów technicznych dostarczonych opakowań ani też faktu wykonania przez stronę powodową umowy.

Jednocześnie w piśmie z dnia 20 kwietnia 2015 roku powódka ograniczyła żądanie pozwu do kwoty 66.486,50 zł z uwagi na częściową spłatę przez pozwaną, po wytoczeniu powództwa, należności dochodzonych pozwem w kwocie 100.964,38 zł.

Na rozprawie w dniu 31 lipca 2015r. powód , w związku z zapłatą przez pozwaną w dniu 29 lipca 2015r. , pozostałej do uiszczenia części należności głównej w kwocie 66.486,50 zł, ograniczył powództwo do odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności należności z załączonych do pozwu faktur liczonych od dni następujących po wskazanych w fakturach terminach płatności do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w zakresie m.in. produkcji papieru i tektury, sprzedaży hurtowej realizowanej na zlecenie.

- okoliczność bezsporna, a nadto dowód: odpis z KRS dot. powódki (k. 11 i n.).

Pozwana prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Grupa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. w zakresie m.in. przetwarzania i konserwowania owoców i warzyw, sprzedaży hurtowej owoców i warzyw.

- okoliczność bezsporna, a nadto dowód: odpis z KRS dot. pozwanej (k. 21 i n.).

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej strony nawiązały współpracę w trakcie której, pozwana zamawiała u powódki oferowane przez nią opakowania do warzyw i owoców.

Pozwana złożyła powódce następujące zlecenia:

- zlecenie z dnia 14 listopada 2014 roku, po którego wykonaniu powódka wystawiła pozwanej tytułem wynagrodzenia fakturę VAT nr (...) na kwotę 34.801,94 zł, płatną do dnia 17 stycznia 2015 roku,
- zlecenie z dnia 18 listopada 2014 roku, po którego wykonaniu powódka wystawiła pozwanej tytułem wynagrodzenia fakturę VAT nr (...) na kwotę 43.814,18 zł, płatną do dnia 19 stycznia 2015 roku,
- zlecenie z dnia 18 listopada 2014 roku, po którego wykonaniu powódka wystawiła pozwanej tytułem wynagrodzenia fakturę VAT nr (...) na kwotę 22.348,26 zł, płatną do dnia 20 stycznia 2015 roku,
- zlecenie z dnia 28 listopada 2014 roku, po którego wykonaniu powódka wystawiła pozwanej tytułem wynagrodzenia fakturę VAT nr (...) na kwotę 66.486,50 zł płatną do dnia 29 stycznia 2015 roku.

Wydanie przez powódkę pozwanej towarów objętych w/w zamówieniami zostało potwierdzone dokumentami WZ o numerach:

- (...)D. dla zlecenia z dnia 14 listopada 2014 roku (faktura VAT nr (...)),
- (...)D. dla zlecenia z dnia 18 listopada 2014 roku (faktura VAT nr (...)),
- (...)D. dla zlecenia z dnia 18 listopada 2014 roku (faktura VAT nr (...)),
- (...)D. dla zlecenia z dnia 28 listopada 2014 roku (faktura VAT nr (...)).

dowody: dokumenty WZ nr: (...)D. (k. 29-31), (...)D. (k. 32-34), (...)D. (k. 35-36), (...)D. (k. 37-39), faktura VAT nr (...) (k. 45- 46), faktura VAT nr (...) (k. 43-44), faktura VAT nr (...) (k. 42), faktura VAT nr (...) (k. 40-41).

W dniu 11 marca 2015r. pozwana zapłaciła powódce należność z tytułu wynagrodzenia wynikającego z faktur VAT o nr (...) kwocie 100.964,38 zł, a w dniu 29 lipca 2015r. należność z faktury VAT nr (...) w kwocie 66.486,50 zł.

okoliczność bezsporna, a nadto dowody: pismo powódki z dnia 20 kwietnia 2015 roku (k. 91-93), pismo powódki z dnia 2 lipca 2015 roku (k. 105-106).

Oceniając materiał dowodowy Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w sprawie dokumenty. Nie wykazują one śladów podrobienia, czy przerobienia, a ich treść i autentyczność nie były kwestionowane przez strony w trakcie procesu.

Z uwagi na bezsporność stanu faktycznego istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, nie było konieczności przeprowadzania postępowania dowodowego w szerszym zakresie.

Sąd zważył, co następuje:

W analizowanej sprawie bezspornym było, że strony łączyły umowy sprzedaży.

Zgodnie z art. 535 kc, przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Umowę sprzedaży należy zaliczyć do umów wzajemnych, gdyż świadczenie sprzedawcy (przeniesienie na kupującego własności rzeczy i wydanie mu jej) jest odpowiednikiem świadczenia kupującego (zapłaty sprzedawcy umówionej ceny sprzedaży).

Zgodnie z art. 488 § 1 k.c. świadczenia będące przedmiotem zobowiązań z umów wzajemnych winny być spełnione jednocześnie, chyba że z umowy, z ustawy albo z orzeczenia Sądu lub decyzji innego właściwego organu wynika, iż jedna ze stron jest zobowiązana do wcześniejszego świadczenia.

Jeżeli świadczenia wzajemne powinny być spełnione jednocześnie, każda ze stron może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, dopóki druga strona nie zaoferuje świadczenia wzajemnego (art. 488 § 2 k.c.).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należało stwierdzić, że powódka spełniła swoje zobowiązania wynikające z łączących ją z pozwaną umów gdyż, dostarczyła pozwanej zamówione przez nią opakowania do warzyw i owoców. Twierdzenia pozwanej odnośnie braku spełnienia przez powódkę obowiązków umownych ocenić należało jako nieprawdziwe, podniesione tylko i wyłącznie w celu przedłużenia postępowania, bowiem przed wytoczeniem powództwa pozwana w żaden sposób nie kwestionowała spełnienia przez powódkę jej obowiązków kontraktowych, a nadto po wytoczeniu powództwa zapłaciła należności wynikające z faktur objętych żądaniem pozwu, co świadczy o uznaniu zasadności roszczeń powódki.

W wyniku stopniowych spłat należności przez pozwaną, powódka ograniczyła powództwo, żądając jedynie zasądzenia odsetek za opóźnienie w płatnościach należności wynikających z wystawionych pozwanej faktur. Żądanie takie jest uzasadnione z uwagi na uboczny charakter świadczenia z tytułu odsetek („Odsetki są świadczeniem ubocznym, zależnym od istnienia i wymagalności długu podstawowego. Od momentu powstania uzyskują one byt samoistny, niezależny od długu głównego, ze wszystkimi stąd wynikającymi konsekwencjami” – por. W. Popiołek (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2011, s. 76; K. Zagrobelny (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2011, s. 881, a nadto por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt VI ACa 422/14).

Żądanie zapłaty odsetek miało swoje podstawy w art. 481 § 1 kc, zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W toku postępowania pozwana nie kwestionowała terminów płatności wynikających z wystawionych jej faktur VAT, w związku z czym należało uznać, że powódka prawidłowo domagała się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności od daty wymagalności poszczególnych należności, przypadającej na dzień następny po wskazanych w fakturach VAT terminach zapłaty.

Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe:

- od kwoty 34.801,94 zł od dnia 19 stycznia 2015 roku do dnia 11 marca 2015 roku,
- od kwoty 43.814,18 zł od dnia 20 stycznia 2015 roku do dnia 11 marca 2015 roku,
- od kwoty 22.348,26 zł od dnia 21 stycznia 2015 roku do dnia 11 marca 2015 roku,
- od kwoty 66.486,50 zł od dnia 30 stycznia 2015 roku do dnia 29 lipca 2015 roku,

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i 99 kpc w zw. z art. 108 § 1 i 2 kpc, obciążając nimi pozwaną, jako stronę przegrywającą sprawę. Pozwana dokonywała sukcesywnych spłat na rzecz powódki już po wytoczeniu powództwa, roszczenie powódki było wymagalne w dniu wniesienia powództwa, a zatem nawet częściowe cofnięcie powództwa w toku postępowania nie uzasadnia obowiązku ponoszenia kosztów procesu przez powódkę, a co za tym idzie – pozwana winna być uznana za stronę przegrywającą proces. Pogląd ten jest podzielany zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt II CZ 208/11; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1951 r., sygn. akt C 593/51; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 1965 r., sygn. akt I CZ 80/65; T. Demendecki, Komentarz do art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego, w: A. Jakubecki (red.) Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, LEX 2015). Wysokości zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z § 3 ust. 1 w zw. z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na koszty te złożyło się:

opłata sądowa od pozwu w kwocie 8.373 zł, wynagrodzenie radcy prawnego za prowadzenie sprawy przed Sądem I instancji w kwocie 3.600 zł i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSO Jarosław Marczewski